

Ζορδάνης

Ευθυμος συναναστροφή

των έχουν τὰς στήλας τοῦ ἰδίου περιοδικοῦ, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ μὴ ἀναφέρω. Οἱ ποιηταὶ ἐν Ἑλλάδι εἶνε... ἀναρρίμτοι.

Ἔργα καλλιτεχνικὰ 74 Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν ἐδημοσιεύθησαν*, ἀπὸ τοῦ Θεοδοκοπούλου καὶ Γύζη καὶ Λύτρα καὶ Βολωνάκη καὶ Ράλλη μέχρι τῶν νεωτάτων καὶ ἀπὸ τοῦ Δρόση, Βρούτου καὶ Σώχου μέχρι τῶν χθὲς ἐτι ἀποφωτισάντων ἐκ τοῦ Πολυτεχνείου. Ἡθέλησεν οὕτω ἡ «Πινακοθήκη» νὰ παράσχη πλήρη ὅση

τὸ δυνατόν τὴν εἰκόνα τῆς Ἑλλ. καλλιτεχνικῆς ἀναδιώσεως.

Ἡ «Πινακοθήκη» ἐτήρησεν ἀρχὰς ἀπαρεγκλίτους ἐν πλείστοις ζητήμασι, ἰδίως ὡς πρὸς τὸ γλωσσικὸν ζήτημα, ὅπερ ἀπὸ ἐτῶν συγκινεῖ καὶ ταράσσει τοὺς φιλολογικοὺς κύκλους ἐπ' ἐσχάτων δὲ καὶ τὴν δημοσίαν γνώμην. Ἡ «Πινακοθήκη» ἀντετάχθη κατὰ πάσης τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης παραφθορᾶς—εἴτε βιαίας, εἴτε μοιραίας—καὶ παρέμεινεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ὑπέρμαχος τῆς καθαρανοῦσης ἐν τῇ γραπτῇ λόγῳ καὶ τῆς ἀγνῆς δημοτικῆς ἐν τῇ ποιήσει καὶ τῇ ἡθογραφικῇ διηγήματι, θεωροῦσα τὴν χυδαίαν καὶ τὰ εἰς ταύτην γραφόμενα ἐξαμβλώματα ἄξια ὅχι μόνον γέλωτος, ἀλλὰ καὶ ἀρᾶς. Ἐπίσης ἐστιγμάτιζε πάντοτε—καὶ τὸ θεωρῶ τίτλον τιμῆς—πᾶσαν ἀνισόρροπον καὶ ἐκφυλὸν ἐκδήλωσιν ἐν τε τῇ ἐπιστημονικῇ, τῇ φιλολογικῇ ἢ καλλιτεχνικῇ ζωῇ.

Ἦτο ὑποχρέωσις νὰ λογοδοτήσῃ ἀπέναντι τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἣτις μετ' εὐμενείας ὑπεστήριξε τὴν «Πινακοθήκην» — καὶ ἰδίως πρὸς ἐκεῖνους οἵτινες ἀκριβῶς τὴν ἰδίαν ἡμέραν, 2 Μαρτίου, πρὸ δεκαετίας ἐλάμβανον τὸ α' φύλλον τῆς «Πινακοθήκης».

Ὁ περιοδικὸς τύπος ἐν Ἑλλάδι ἔσχε πρόσοδον ἂν ὅχι σημαντικὴν, πάντως ὅμως λίαν ἐνθαρρυντικὴν. Μὴ λησμονῶμεν ὅτι διατελοῦμεν ἐν ἀναπλαστικῇ ἀκόμῃ, μεταβατικῇ καταστάσει. Ἡ Ἑλλ. ζωὴ τῶρα μόνις προσλαμβάνει αὐτοτελῆ φυσιογνωμίαν. Ἐκ τῶν ἰδίων δυνάμεων τὸ ἔθνος ἰσχυροποιεῖται καὶ αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ ἐθνικοῦ βίου καθίστανται ὁσημέραι, παρὰ τὰς ἀπαραιτήτους μεριψιμορίας, σθενερώτεραι, φωτεινότεραι. Ὁ περιοδικὸς τύπος παρακολουθεῖ τὴν ἀναγέννησιν αὐτὴν μετὰ χρηστῶν ἐλπίδων.

Τὸ περιοδικὸν ὑπῆρξεν ἐν τῇ Ἑλλάδι

*) Ἐν τῇ «Πινακοθήκῃ» ἐδημοσιεύθησαν ἔργα τῶν ἐξῆς νεωτέρων Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν:

Τῶν θανόντων: Ν. Ἀλεξοπούλου, Κ. Βολωνάκη, Γ. Βρούτου, Ν. Βώκου, Ν. Γύζη, Ν. Καντουνί, Ι. Καρακατσάνη, Ε. Λαμπάκη, Ν. Λύτρα, Δ. Μπάφα, Θ. Ράλλη, Α. Σώλου, Ι. Χαλεπά.

Τῶν κυρίων: Μ. Ἀμυραδάκη, Κλ. Ἀντριώτου, Ἐλ. Γεωργαντῆ, Μ. Λακωντασιδῆ, Μ. Ἰγγλέση, Σοφ. Λασκαρίδου, Μ. Σκούφου, Ἰουλ. Σκούφου, Ε. Σταματοπούλου, Ἀγγ. Στεφάνου, Ἰουλ. Συμελίδου, Θ. Φλωρεῖα Καραβλά.

Τῶν κυρίων Μ. Ἀθανασιάδου, Ν. Ἀνδρούσου, Θ. Ἀννίου, Φ. Ἀριστέως, Ν. Ἀσπρογέρακα, Ν. Β. Βέρρη, Β. Βερνάρδου, Σ. Βικίτου, Γ. Βούλαρη, Δ. Γαλιάνη, Α. Γέλδερ, Α. Γεραλή, Δ. Γερασιώτη, Ν. Γεωργαντῆ, Κ. Γεσκού, Δ. Δήμα, Γ. Δημητρίδου, Κ. Δημητρίδου, Θ. Δημητρίου, Ἐπ. Θωμοπούλου, Θ. Θωμοπούλου, Γ. Ἰακωβίδου, Ε. Ἰωαννίδου, Α. Κιγίβινα, Β. Κοντοπούλου, Ε. Κουμήλη, Κ. Κωνσταντινίδου, Π. Λεμπέση, Π. Μαθιοπούλου, Β. Μποκατσιάμπη, Γ. Μπονάνου, Σ. Ξενοπούλου, Ι. Οικονόμου, Κ. Παρθένη, Δ. Πελεκάση, Μ. Πιέρρη, Γ. Προκοπίου, Α. Προσαλέντη, Ι. Ρήγου, Γ. Ροῦλου, Π. Ρούμπου, Κ. Ρωμανίδου, Σ. Σαββίδου, Π. Τσιγγιῶτου, Ν. Φερεκίδου, Δ. Φιλίππου, Ζ. Φινδᾶ, Ο. Φωκά καὶ Β. Χατζῆ.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς δεκαετίας πλέον τῶν 800 ἔργων ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ «Πινακοθήκῃ».